

mindvégig, ki a hintaszék folytonos játékában találja tetszését. Be-fejezésül hadd álljon itt Renan munkájáról egy kitűnő gondolkozó-
nak a véleménye: „A Nabuchodonozor által álomban látott szobor
ellenére Renan szobrának vaslábai vannak; ott látom az elsőrendű
nyelvészeti és történelmi tanúltságnak szilárd alapzatát. De a tudó-
sok becsülésére méltó emez alapon, a költő-gondolkozónak tetszett
egészen szétmorzsolható agyagból, könnyű és képzelmi alkotásokat
állítani, melyekben nincs szilárdság, melyek a munkának szerencsés-
jét a jelenre biztosítják, de a jövőben kétségtelenül össze fognak
omlani.“

CHARRUAUD.

Gyöngymondatok.

(Ujkori írótól.)

Élet. Életvág. Életgond. sat.

Alig lépünk túl az ifjúságon, már lépünk be az öregségbe. Jó
volna száz évet biztosítani, s a többit bizonytalanra hagyni fenn.
Seigné asszony.

Nem egyebek vagyunk, mint zeneeszközök; mikor az ég ujai
visszavonulnak, megnémulunk, mint a lant, mely a szent hangzatot
adta — mindaddig, míg a hatalmas kéz érinti a reszketeg húrt,
melyben alszik az isteni öszhangzat. *Lamartine.*

A föld alatt néhány lábnyira mély csend van; felszínén mek-
kora zsbaj! *Hugo Victor.*

Kedves dolog élni. Egyszer halunk meg, s oly hosszú időre!
Molière.

Az ember valódi rendeltetése az, hogy magának és a termé-
szetnek éljen; egyébtől semmitől sem várhat tartós elégedtséget.
Kotzebue.

Jó a jó innepben is:

Élni kell a bőjtben is. *Csokonai.*

Az élet hosszú a szerencsétlennek, rövid a boldognak, játé-
szín az okosnak, álom a szerelmesnek, mámor a könnyelműnek,
pusztaság a szegénynek, örömház a gazdagnak. *Kisfaludi Károly.*

Lám mi vagyunk! mi hamar múltunk! méltó-e kisújni létün-
ket búval keseríteni, fogyasztani gonddal? *Vitkovics Mihály.*

Életemet köszönöm a népnek, az uralkodónak, de leginkább
Istennek, aki azt nekem adta. *Corneille Péter.*

A nagy emberek az életet nem az idő, hanem a dicsőség tar-
tamából mérik. *Lambert örgrófné.*

Gyűjtötte: KISS MIHÁLY.

Irodalmi értesítő.

A Theol. Ismeretek Tárából megjelent a IV. füzet *Zoványi Jenő* theol. m. tanár, tiszaföldvári lelkész szerkesztésében. E füzet a cz—e-ig terjedő anyagot foglalja magában és megerősíti, sőt növeli a kedvező véleményt, melyet a vállalat előbbi füzetéről nyilváníttunk. E füzetből is látszik, hogy a szerkesztő nemcsak az orthodox egyh. írókra van tekintettel, hanem, mint Bod Péter Athenásában, a magyar theol. irodalom liberális irányú képviselőinek ismertetését is felöleli, s munkájában Dávid Ferencz és a vele rokonszellemű írók arányos helyet foglalnak el. Dávid F. hitjavító működéséről és nagy termékenységgel írói munkásságáról — a kiről különben Révész Imre, az ismert orth. történelemíró sem vonta meg bámulatát — a legnagyobb elismeréssel szól és kellően méltatja Egri Lukácsot is, az antitrinitárius reformationak Felső-Magyarországon első hirdetőjét. A magyar theol. írókat általán, az említettek kivül Dévai Biró Mátyást és másokat alapos tanulmányra valló czikkeiben ismerteti és illeszti bé az egyetemes jellegű „Ismeret-tár“-ba. A kittäinó vállalat további füzetei a szerkesztő kiadásában fognak megjelenni s minden megkeresés hozzáintézendő.

A vargyasi Daniel család közpályán és magán életben. Kiadja id. Daniel Gábor a főrendiház tagja stb. Többek közreműködésével szerkesztette Dr. Vajda Emil főrecálisk. r. tanár. Budapest, Franklin-társulat 1894. Nagy 8-adr. XXVI. és 911. ll. E vaskos kötetből a tűnik ki, hogy a Daniel' család Erdély s különösen a Székelyföld történelmében nagy szerepet vitt. „Daniel hijával az utolsó három század folytatában fejedelmi udvar, királybirói és főispáni-szék, királyi tábla és egyházi méltóság nincsen soha.“ A munkát előszó vezeti be s 334 + 57 oklevelet foglal magában 1499—1869-ig. Egyházunk főgondnoka e mű kiadásával, melyre még visszatérünk, nemcsak családjának állított szép emléket, hanem hazánk történelmének is nagy szolgálatot tett.

Tordai EMKE-Emlékkönyv a czíme annak a díszes, vörösvászonba kötött nagy 8r. könyvnek, melyet *Borbély György* az „Aranyosvidék“ buzgó szerkesztője az EMKE 10-ik évi közgyűlése és br. Jósika Miklós születésének 100-ik évfordulója alkalmával állított össze. A 235 lapra terjedő kötetben 100-nál több író kisebb-nagyobb közleménye olvasható. A muló érdekű „emléksorok“ mellett kiemelhetjük Márki Sándor, Nemes Ödön, Boros György, Borbély Sándor, Borbély György, Volenszky Gyula, Szádeczky Lajos és Nagy Albert magvas cikkeit Torda városa vidékét érdeklő dolgokról. Folyóiratunk olvasóit Benczédi Gergely, Borbély György, Kanyaró Ferencz, Demeter és Varga Dénes cikkei érdekelhetik legjobban, kik Torda vallási és közművelődési viszonyainak ismertetéséhez járultak érdekes közlésekkel. A gazdag tartalmú emlékkönyv feltétlenül dicséri az ügyes szerkesztőt, ki e munkát egy rövid